

MOJA ŠKOLA

Moja škola je sagrađena 3. Decembra 18... Ma ko da je to važno, neke su zgrade stare hiljadama godina pa su u njima jedini stanari pacovi. Ja sam tek prva godina i nisam upoznao sve profesore i vidio sve učionice. Iskreno, kada sam prvi put došao u školu, pomislio sam u sebi "Dobro došao u zatvor". Sve se zaključava, imamo akreditacije, samo još fali košulja sa crnim prugama pa da doživljaj bude potpun. Ali, kada sam proveo neko vrijeme, shvatio sam da tu uopšte nije loše. Čak šta više sada se osjećam dijelom škole. Ova ustanova je u meni probudila osjećaj da nije sve u životu lako, da se moraš dobro pomučiti i zagrijati stolicu da bi imao dobre ocjene, ali moje mišljenje je da ocjene ne igraju kompletnu ulogu u životu. Tu je odgoj, a odgoj, to je stvar svakog čovjeka ponaosob, na odgoj utiče npr. finansijsko stanje, ako si dijete, neraspoloženje roditelja, nemarnost, nekontrola. No odgoj se može u neku ruku i promjeniti, pa ako ništa možeš se pretvarati, ali pitanje je dokle ćeš izdržati, dokle ćeš se pretvarati. Problematična djeca najčešće posjećuju direktora i pedagogicu, no ne bih ja baš rekao "Problematična djeca". Ja bih to više nazvao "Belajsuzi sa strastvenom željom da silom dokažu neke stvari". Ali to nije rješenje. Tučom, svađom i raspravom postizemo mržnju, agresivnost, netoleranciju, pa čak i ono najgore rasizam, što nikako nije dobro. Ova ustanova ima vrlo interesantan ugođaj. Kako sam sve više i više provodio vrijeme u školi, počeo sam shvatati to. Taj ugođaj je toplina oko srca, želja za provođenjem više vremena u školi. Iskreno, tokom prvih dana jedva sam čekao da se završi nastava, pa da zbrišem kući, ali sad to nije tako. Interesantan je taj osjećaj, kao da te privlači i ne da ti da odeš. Jednostavno, stvara osjećaj radoznalosti. Taj osjećaj je kod mene vrlo rijedak. Do sada sam takav osjećaj imao samo kod mene.

Tuzlak Husein